

- Kommissionens afgørelse C (2019) 4969 final af 4. juli 2019 vedrørende en angivelig tilsidesættelse af artikel 65 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab, truffet i sag AT.37956 — Rundt armeringsstål, annulleres for så vidt angår appellanten, idet der træffes endelig afgørelse i medfør af artikel 61 i statuten for Domstolen.
- Kommissionen tilpligtes i henhold til procesreglementets artikel 138 at betale sagsomkostningerne for både Retten og Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for sin appel fremsat tre anbringender:

Det første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 266 TEUF. Tilsidesættelse af artikel 14 og artikel 27, stk. 1, i forordning nr. 1/2003 ⁽¹⁾ og af artikel 11, 12 og 14 i forordning nr. 773/2004 ⁽²⁾. Fejlagtig og selvmodsigende begrundelse. Undladelse af at træffe afgørelse. Åbenbar retlig fejl og åbenbart urigtigt skøn.

Retten begik en retlig fejl og gav en fejlagtig begrundelse for sin dom og undlod ved flere lejligheder at træffe afgørelse om klagepunkter, der blev fremsat af appellanten, for så vidt som den fastslog, at Kommissionen ved i 2018 at afholde en mundtlig høring vedrørende sagens materielle spørgsmål med deltagelse af repræsentanter for medlemsstaterne afhjalp den procedurefejl, der blev fastslået af Domstolen i dom af 21. september 2017, Ferriera Valsabbia, Valsabbia Investimenti og Alfa Acciai mod Kommission, forenede sager C-86/15 P og C-87/15 P.

Det andet anbringende: fejlagtig fortolkning og tilsidesættelse af EMRK's artikel 6 og af chartrets artikel 41 og 47. Åbenbar retlig fejl og overskridelse af beføjelser. Undladelse af at træffe afgørelse og tilsidesættelse af artikel 296 TEUF.

Retten udelukkede, at procedurens varighed, hverken alene den administrative procedure eller sagen i sin helhed, var for langstrakt, og at varigheden udgjorde en krænkelse af appellants ret til forsvar, og begik herved en retlig fejl og anlagde et urigtigt skøn og gav i visse henseender, idet den undlod at træffe afgørelse om visse klagepunkter, som appellanten havde fremsat i forhold til Kommissionens afgørelse, en fejlagtig begrundelse af dommen.

Det tredje anbringende: Tilsidesættelse af artikel 296 TEUF. Fejlagtig og selvmodsigende begrundelse af dommen. Undladelse af at træffe afgørelse og åbenbart urigtigt skøn.

Retten begik atter en åbenbar retlig fejl, anlagde et åbenbart urigtigt skøn og gav en fejlagtig begrundelse for dommen, for så vidt som den fastslog, at Kommissionen havde begrundet sin afgørelse tilstrækkeligt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7.4.2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (EUT 2004, L 123, s. 18).

Appel iværksat den 19. januar 2023 af Ferriere Nord SpA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 9. november 2022 i sag T-667/19, Ferriere Nord mod Kommissionen

(Sag C-31/23 P)

(2023/C 94/32)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Ferriere Nord SpA

De øvrige parter i appelsagen: Europa-Kommissionen og Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Principalt ophæves dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 9. november 2022 i sag T-667/19, for så vidt som Retten frifandt Europa-Kommissionen for Ferriere Nords principale påstand om annullation af Kommissionens afgørelse 2019 C(2019) 4969 final af 4. juli 2019.
- Følgelig annulleres Kommissionens ovennævnte afgørelse.
- Subsidiært ophæves dom afsagt af Retten (Fjerde Udvidede Afdeling) den 9. november 2022 i sag T-667/19, for så vidt som Retten frifandt Europa-Kommissionen for Ferriere Nords subsidiaire påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse 2019 C(2019) 4969 final af 4. juli 2019, og dermed nedsættes den pålagte bøde.
- Følgelig annulleres Kommissionens ovennævnte afgørelse delvist, og den pålagte bøde nedsættes.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Europa-Kommissionen at betale sagsomkostningerne i begge instanser.

Anbringender og væsentligste argumenter

(A) Anbringender til støtte for fuldstændig ophævelse af Rettens dom, for så vidt som den forkastede Ferriere Nords anbringender til støtte for den fuldstændige annullation af Kommissionens afgørelse af 4. juli 2019.

I Tilsidesættelse af retten til forsvar og de gældende regler (artikel 266 TEUF, chartrets artikel 47 og 48, EMRK's artikel 6, artikel 14 og 27 i forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ samt artikel 11, 12, 13 og 14 i forordning nr. 773/2004⁽²⁾) hvad angår den mundtlige høring af 23. april 2018 og det rådgivende udvalgs udtalelse — tilsidesættelse af princippet om uskyldsformodning — manglende undersøgelse af beviser og manglende begrundelse i denne henseende — åbenbart urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og beviserne i retsakterne — begrundelsesmangel — vilkårlige vurderinger.

II Tilsidesættelse af princippet om overholdelse af en rimelig sagsbehandlingstid — tilsidesættelse af retten til forsvar (chartrets artikel 41 og 47 og EMRK's artikel 6) — åbenbart urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og beviserne i retsakterne — begrundelsesmangel.

III Mangelfuld eller urigtig begrundelse med hensyn til grundene til genoptagelsen af sagen og vedtagelsen af en afgørelse om pålæggelse af en sanktion (artikel 7 og 23 i forordning nr. 1/2003) — magtmisbrug — tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet — tilsidesættelse af chartrets artikel 41 og 47 og EMRK's artikel 6 — begrundelsesmangel — ulovlig supplerings af argumenterne — manglende vurdering af de faktiske omstændigheder og beviserne — omvendt bevisbyrde.

IV Tilsidesættelse af princippet om ne bis in idem (chartrets artikel 50).

V Ulovlighedsindsigelse i henhold til artikel 277 TEUF i forhold til artikel 25 i forordning nr. 1/2003 (chartrets artikel 41 og 47, EMRK's artikel 6 og artikel 5 TEU) — bortfald af beføjelsen til at konstatere overtrædelser og pålægge sanktioner (artikel 7 og 23 i forordning nr. 1/2003).

(B) Anbringender til støtte for en delvis ophævelse af Rettens dom, for så vidt som den forkastede Ferriere Nords anbringender til støtte for den delvise annullation af Kommissionens afgørelse af 4. juli 2019 og dermed om nedsættelse af bøden.

VI Ulovlig forhøjelse af bøden som følge af gentagelsestilfælde, idet retten til forsvar er blevet tilsidesat (chartrets artikel 41, 47 og 48, EMRK's artikel 6, artikel 27 i forordning nr. 1/2003 og artikel 11 i forordning nr. 773/2004) — manglende undersøgelse af beviser og en manglende begrundelse i denne henseende — åbenbart urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder og beviserne i retsakterne — begrundelsesmangel.

VII Ulovlig forhøjelse af bøden som følge af gentagelsestilfælde af andre grunde — tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet — uforholdsmæssig stor bøde — begrundelsesmangel.

VIII Tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet ved nedsættelsen af bøden som følge af en formildende omstændighed — efterfølgende begrundelse.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003, L 1, s. 1).

(²) Kommissionens forordning (EF) nr. 773/2004 af 7.4.2004 om Kommissionens gennemførelse af procedurer i henhold til EF-traktatens artikel 81 og 82 (EUT 2004, L 123, s. 18).

Sag anlagt den 31. januar 2023 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-47/23)

(2023/C 94/33)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved C. Hermes og M. Noll-Ehlers, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, og artikel 4, stk. 1, andet afsnit, i direktiv 92/43/EØF (¹) med hensyn til de ved Natura 2000-nettet beskyttede naturtyper 6510 (Høslætunge i lavlandet) og 6520 (Høstunge i bjerge), idet den
- generelt og strukturelt har undladt at træffe egnede foranstaltninger med henblik på at undgå en forringelse af naturtyperne 6510 og 6520 i de dertil udpegede områder, og
- generelt og strukturelt har undladt at sende Kommissionen aktualiserede data vedrørende naturtyperne 6510 og 6520 i de dertil udpegede områder.
- Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Med søgsmålet foreholder Kommissionen Forbundsrepublikken Tyskland, at denne medlemsstat systematisk har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 2, i direktiv 92/43/EØF, til at beskytte Natura 2000-områder mod forringelse af de deri forekommende naturtyper med hensyn til de to vigtige naturtyper af fælleskabsbetydning, nemlig høslætunge i lavlandet (LRT 6510) og høstunge i bjerge (LRT 6520).

Denne systematiske tilsidesættelse af forbuddet mod forringelse følger for det første af data, som Tyskland selv har sendt, som viste, at mellem 2006 og 2020 er ca. halvdelen af disse naturtypers områder i mere end en fjerdel af de af Tyskland til beskyttelse af disse naturtyper udpegede Natura 2000-områder gået tabt.

For det andet har de tyske myndigheder systematisk undladt regelmæssigt at overvåge bevaringsstatussen for de to naturområder inden for de bevaringsområder, der er udpeget til dem.

For det tredje har de tyske myndigheder systematisk undladt at regulere de hovedbelastningsfaktorerne for de to naturtyper, for tidlig slåning og overgødsning, ved retligt bindende beskyttelsesforanstaltninger.